

معنی و مفهوم ابیات زیر را بنویسید.

مادر موسی چو موسی را به نیل      در فکند از گفته رب جلیل

خود ز ساحل کرد با حسرت نگاه      گفت کای فرزند خرد بیگناه

گر فراموش کند لطف خدای      چون رهی زین کشتی بی ناخدای

وحی آمد کاین چه فکر باطل است      رهرو ما اینک اندر منزل است

ما گرفتیم آنچه را انداختی      دست حق را دیدی و نشناختی

در تو تنها عشق و مهر مادری است      شیوه ما عدل و بنده پروری است

سطح آب از گاهوارش خوشتر است      دایه اش سیلاب و موجش مادر است

رودها از خود نه طغیان می کنند      آنچه می گوئیم ما آن می کنند

ما به دریا حکم طوفان می دهیم      ما به سیل و موج فرمان می دهیم

که برگردی به ما بسپاریش      کی تو از ما دوست تر میداریش

علی ای همای رحمت تو چه آیتی خدا      که به ما سوا فکندی همه سایه هما را

دل اگر خدا شناسی همه در رخ علی بین      به علی شناختم من بخدا قسم خدا را

برو ای گدای مسکین درخانه علی زن      که نگین پادشاهی دهد از کرم گدا را

بجز از علی که گوید به پسر که قاتل من      چو اسیرتست اکنون به اسیر کن مدارا

بجز از علی که آرد پسری ابوالعجائب      که علم کند به عالم شهدای کربلا را